

СЦЕНА ВТОРА

(Стаята е почти преобразена. Виждатъ се врати на на съседната стая. Портрета на Самокосовъ въ рамка, бюро, библиотека, грамофонъ, цвѣтя въ ваза).

I

(Когато се повдига завесата една млала жена подрежда, а Чапразова показва кое на кжде).

Жената. Ей че наредихме! Пъкъ ти се косишъ. . .

Чапразова. Доволна съмъ. Ето и допълнително за бързината. А кога дойде г-нь Самокосовъ ще му кажешъ само това, което ти казахъ. Нищо повече. И ще му предадешъ това писмо (излиза).

Жената. (Като обгледва). Не е чиста работа! . . . Казва ми, че ѝ билъ братъ; пъкъ баща ѝ го изпждилъ — вѣтъръ! Но братъ се тѣй не мебелира.

II

Влиза Танасъ.

Танасъ. А бе каква е тая работа! Нашиятъ квартирантъ много забогатѣлъ (като изгледва наредбата). Такива нѣща! По-рано нѣмаше завивка, а сега! . . . Касметлия човѣкъ: отъ два дни като ту е тръгнало!

Жената. Какво работи той?